

РЕШЕНИЕ

№ 2405

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 15.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6473** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл. 1 ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба, допълнително уточнена, от В. В. Г., подадена чрез адв.С., срещу Столична община, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 2500лв. и за неимуществени в размер на 5 000лв. от отменена като незаконосъобразна Заповед №РА-19-02/22.06.2021г. на главния архитект на Столична община, с която се спира изпълнението на всякакви видове СМР и се забранява достъп до строеж: „Намеса в конструкцията на сграда в апартамент №1“, разположен на първи етаж в жилищна сграда, находяща се в ПИ с идентификатор по КК 68134.702.301, представляващ УПИ ХХІІІ-301, кв.217, м.“П.-редута“, по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], [улица]. Като неимуществени вреди настъпили за В. В. Г. се твърдят предизвикани от заповедта у нея силен стрес и влошено здраве, чувство за тревожност, безпомощност, поява на невъзможност за концентрация, която се отразява в работата ѝ и предизвиква допълнително напрежение, проблеми с безсъние и преумора, проблеми с кожата и косата, невротична депресия. Имуствените вреди се изразяват в направени разходи за конструктивно изследване на сградата в размер на 2340лв., както и за медицински разходи в размер на 160лв.

В съд.з. ищцата, чрез адв.С. и в представена от нея писмена защита, поддържа предявения иск. Претендира разноски по делото.

Ответникът – Столична община в становище по депозиран отговор на исковата молба, в съд.з. чрез юриск.А.-Н. и в представена писмена защита оспорва иска като неоснователен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение по делото за неоснователност на исковата молба.

Административен съд София-град като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно Нотариален акт №89, том VIII, рег.№13821, дело 1319/2020г., на 18.11.2020г. ищцата В. В. Г. и Н. Х. К. са закупили апартамент, заемащ целия първи етаж от четириетажната сграда в [населено място] на [улица].

Видно от представените по делото констативни протоколи за извършени на 02.12.2020г., 15.12.2020, 23.12.2020г., 11.01.2021г. и на 11.05.2021г. на място проверки от служители в отдел „УТКРКС“ при Район „С.“, във връзка с подадени сигнали от съсед в сградата относно извършвани ремонтни работи в апартамент, е прието, че СМР са изпълнение в съответствие с предвижданията на представено от собствениците конструктивното становище и приложената към него схема за изпълнение на СМР, според които не се засяга носимоспособността на конструкцията на сградата. Посочено е че при ремонта са премахнати две вътрешни преградни сетни с дебелина 12см., като са направени отвори с размери 90см.х210см. между антрето и всекидневната стая и 230см.х210см. между кухненския бокс и трапезарията, както и отвори за врати с размери 90см.х200см. в други три стени.

След пореден сигнал срещу предприетите СМР на 20.01.2021г. е съставен констативен акт №2/20.01.2021г., по който е прието, че се извършва основен ремонт с намеса в конструкцията на сградата, който представлява строеж по смисъла на §5, т.38 от ДР на ЗУТ, изпълняващ се без одобрени проекти и без издадено разрешение за строеж.

Към подадения от съсед сигнал е представено Обследване на сеизмичната устойчивост на сградата от м.май 2021г., съгласно което извършваните СМР засягат сеизмичната устойчивост на сградата.

С нотариален акт №145, том I, рег.№4075, дело №133/10.06.2021г. Н. К. прехвърля чрез замяна притежаваните от него идеални части от процесния апартамент на Н. Т. Г., майка на ищцата.

Със Заповед № РА-19-02/22.06.2021 г. на главния архитект на СО е наредено да бъде спряно изпълнението на всички видове СМР и е забранен достъпа до строеж „Намеса в конструкцията на сграда в апартамент № 1“, разположен на първи етаж в жилищна сграда, находяща се в ПИ с идентификатор по КК 68134.702.301, представляващ УПИ Х.-301, кв.21, м.,П.-Редута“ по плана на [населено място] с административен адрес: [населено място], [улица], Район „С.“ - Столична община.

От ищцата е възложено изготвяне на Доклад за конструктивно обследване на сградата, изготвен от „Сималекс инвест“ ЕООД през м.юли 2021г., съгласно който ремонтът не засяга конструкцията на сградата. За изготвянето на доклада ищцата е заплатила 2340лв., видно от представените по делото фактури и банкови извлечения.

По жалбата от ищцата от 26.07.2021г., с Решение №2/03.01.2023г. по адм.д.№7619/2021г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение №4479/26.04.2023г. по адм.д.№2140/2023г., е отменена заповед № РА-19-02/22.06.2021г. на главния архитект на СО.

Съгласно представената по делото психологическа оценка от 10.11.2021г., възложена от ищцата, при нея може да се констатира наличие на объркване, дезорганизираност, тревожност, болки и страдания, проблеми със съня и други фактори на психиката, които са обективно годни да бъдат предизвикани от конфликтната ситуация със съкооператорите по повод ремонта. Пред психолога, ищцата е посочила и че се чувства обезценен и незащитена от институциите и охранителните органи. За консултацията и психологическата оценка ищцата е заплатила 190лв.

По препоръка на психолога, ищцата е направила консултация и с психиатър, който е поставил диагноза М. F43.2 Разстройство на адаптацията, видно от амбулаторен лист от 22.11.2021г. За консултацията ищцата е заплатила 90лв.

Съгласно представения по делото амбулаторен лист за извършен на 08.10.2021г. преглед от дерматолог, на ищцата е поставена и диагноза М.: L70.8 Други форми на акне, като при анамнезата за нея са съобразени данните за силен емоционален стрес. За прегледа са платени 40лв.

В показанията си по делото разпитаната по делото като свидетелка М. В. също установява влошени междусъседски отношения между ищцата и нейните съседи й по повод ремонта. Свидетелката сочи, че през лятото на 2021г. във връзка с издаването на заповедта В. била изключително разстроена, треперела; като домакинството – В., нейната майка и нейната 80-годишна баба били изключително притеснени, че следва да напуснат жилището в 3-дневен срок, до което в края на краищата не се е стигнало, поради предприетите мерки от майката на В. за оспорването на заповедта. Според свидетелката, когато в края на 2021г. срещнала отново В. тя вече се подобрявала и споделила, че се води дело срещу заповедта, решението по което се надява да е в нейна полза.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са обективно съединени искиове, предявени от В. В. Г. с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 2500лв. и за неимуществени в размер на 5 000лв. от отменена като незаконосъобразна Заповед №РА-19-02/22.076.2021г. на главния архитект на Столична община за спиране на строителни работи в апартамент, находящ се на [улица], ет.1 в [населено място].

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявяват искиове за обезщетения за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. За да бъде един ответник надлежна страна по иск по чл.203 АПК, следва незаконосъобразният акт, действие или бездействие да бъдат издадени или съответно извършени/неизвършени от длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен искът. Т.е., всяко едно учреждение, юридическо лице или друга държавна организация, отговарят за вредите, които техни служители са причинили на граждани и юридически лица, със своите незаконосъобразни актове, действия или бездействия. В случая, искът е предявен срещу Столична община, а незаконосъобразната заповед, от която ищцата черпи

права е издадена от главния архитект СО, поради което и именно конституираният ответник е юридическото лице, пасивно легитимирано да отговаря за причинените на ищеца вреди от отмяната на тези заповеди.

Основателността на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; настъпила вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпили вредоносен резултат. При липсата на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

Съдът намира, че е налице първата предпоставка на визираната в чл. 1, ал.1 ЗОДОВ хипотеза, а именно налице е незаконосъобразен административен акт - Заповед №РА-19-02/22.076.2021г. на главния архитект на Столична община, отменен с Решение № 2/03.01.2023 г., постановено по адм.д. № 7619/2021 г. на АССГ. В този смисъл е налице първата предпоставка за ангажиране на отговорността по ЗОДОВ-незаконосъобразен акт на орган на Столична община, отменен по съответния ред.

Ищцата претендира, че в периода от издаването на заповедта - 22.06.2021 г. до влизане в сила на съдебното решение, с което тя се отменя -26.04.2023 г. е претърпяла значителни неимуществени вреди, свеждащи се до влошило се здравословното състояние и преживяна емоционална травма. Като търпени от В. Г. неимуществени вреди по делото се установяват стрес и психически страдания, изразяващи се в страх, тревожност, объркване, дезорганизираност, неспособност да се концентрира, проблеми със съня, чувство, че е обезценена и незащитена от институциите. При тези й психични преживявания, ищцата е диагностицирана с психично заболяване „Разстройство в адаптацията“ и дерматологично заболяване. Установява се, че тези психични преживявания са в голяма степен резултат от влошените отношения със съседите, стигнали до физическо нападение срещу нея; но съдът приема, че те са резултат и от създадената с отменената заповед възможност тя и членовете на домакинството й да бъдат възпрепятствани да ползват жилището си, с неясните положение и перспектива на започналия от нея ремонт, в който е вложила значителни средства, време и усилия. С оглед изложеното искът за претърпени от В. Г. неимуществени вреди е основателен. По отношение на размера на дължимото обезщетение, съдът следва да съобрази продължителността на негативния ефект на актовете върху личността, интензитета и размера на претърпените вреди. Заповедта е оказали своето въздействие върху психиката, емоционалното, а от там и физическото състояние на ищцата от датата, на която ищецът е узнал за тях, а именно през м.07.2021 г. до отмяната на заповедта с влязлото в сила решение на 26.04.2023г. Видно от представените медицински документи, тези страдания са били най-интензивни до края на 2021г., което е наложило и търсенето на помощта на психолог и лекари. В този смисъл са и показанията на разпитаната свидетелка, която сочи че в края на 2021г. ищцата започнала да излиза от психоемоционалния стрес. Липсват доказателства за продължили здравословни проблеми през 2022г и 2023г., но безспорно притесненията и несигурността относно статута на имота й са продължили до отмяна на заповедта. Предвид изложеното, съдът намира че справедлив размер съгласно чл.52 ЗЗД на обезщетението за търпените от ищцата неимуществени вреди е 1250лв. Искът за разликата над тази сума до претендираните

5000лв. ще следва да бъде отхвърлен.

На ищцата ще следва да се присъди и обезщетение за претърпените от нея имуществени вреди от разходи по лечение на проявилите се в резултат от стреса от издадената заповед заболявания - в размер на 160лв. /както тя ги е поискала - половината от общо направените в размер на 320лв., като сочи, че останалите са в резултат от поведението на съкооператорите ѝ/.

Относно претендираното обезщетение за направени разходи за обследване на сградата с цел представяне на доказателства пред административния орган, съдът намира, че по съществото си това обследване представлява експертно заключение. За да се ползва такова в административното производство или в съдебния процес, изготвянето му следва да бъде възложено по съответния ред – по реда на чл.49 АПК в административното производство или по реда на чл.195 и сл. ГПК във вр. с чл.144 АПК в съдебното. Предвид това, доколкото възложеното от ищцата обследване на сградата не би могло да се ползва нито в административното по издаване на заповедта, нито в съдебното производство по нейната отмяна, съдът намира, че разходът в размер на 2340лв. е направен по субективната преценка на ищцата, без да е в пряка и непосредствена връзка с издадената заповед, съответно да е довел до нейната отмяна. На обезщетяване по реда на ЗОДОВ подлежат единствено реално претърпени вреди и то такива, претърпени пряко и непосредствено от отменените актове. Тази причинно-следствена връзка следва да е доказана по безспорен начин. Поради липсата на пряка и непосредствена причинно- следствена връзка между издадената заповед и направените разноски за конструктивно обследване на сградата, искът за присъждане на обезщетение в размер на 2340лв. за имуществени вреди ще следва да бъде отхвърлен.

Предвид изложеното, съдът приема за доказани исковете на ищцата за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 160 лв., представляващи направени разходи за лечение и за заплащане на неимуществени вреди на ищцата в размер на 1250лв. за периода от 22.06.2021 г. до 26.04.2023 г., поради което и Столична община следва да бъде осъдена да заплати посочените суми. Исковете за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за размера над 1250 до 5000лв. и за имуществени за размера над 160лв. до 2500лв. ще следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.3 и ал.4 ЗОДОВ, ответникът ще следва да заплати на ищеца направените от него разноски за държавна такса -10лв. и част от тези за адвокатско възнаграждение /съгласно чл.8, ал.1 във вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждение/ в размер на 441лв.; а ищецът на ответника – юрисконсултско възнаграждение /съгласно чл.25, ал.1 от наредбата за заплащането на правната помощ/ в размер на 150лв.

Така мотивиран и на основание чл. 203, Административен съд, С. град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на В. В. Г., ЕГН-[ЕГН], обезщетение за претърпени от нея в периода 22.06.2021г.-26.04.2023г. от незаконосъобразна Заповед №РА-19-02/22.06.2021г. на главния архитект на Столична община неимуществени вреди в размер на 1 250лв. /хиляда двеста и

петдесет лева/ и за имуществени вреди в размер на 160лв. /сто и шестдесет лева/.

ОТХВЪРЛЯ иска на В. В. Г. да бъде осъдена Столична община да ѝ заплати обезщетение за претърпени от нея в периода 22.06.2021г.-26.04.2023г. от незаконосъобразна Заповед №РА-19-02/22.06.2021г. на главния архитект на Столична община неимуществени вреди за размера над 1 250лв. до 5 000лв. и за имуществени вреди за размера над 160лв. до 2 500лв.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на В. В. Г., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноси в размер на 451лв. /четиристотин петдесет и един лева/.

ОСЪЖДА В. В. Г., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], съдебни разноси в размер на 150лв. /сто и петдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: